

Khuyết Danh

Nhà Ma

Gia đình bác Tám được nhà nước tặng cho một căn nhà ở đầu xóm đá đỏ là một điều mà bác Tám không bao giờ mơ tới. Bác Tám chỉ cần một căn nhà lá là đủ cho cha con bác sống tạm trong những ngày đầu dọn ra từ miền bắc cực khổ để kiếm việc làm. Căn nhà này thật là rộng rãi và khang trang, bác Tám thích lắm.

Ngày gia đình bác dọn vào căn nhà mới bác thấy bà con hàng xóm bàn tán gì đó nhưng mắc mớ gì chớ nhà nước đã tặng cho bác thì bác cứ tự nhiên. Ai muốn nói sao thì nói.

Đêm đầu tiên vì quá vui mừng, bác Tám đã uống hết một xị rượu đế và sau đó bác tiến vào phòng ngủ của bác. Lờ mờ vì men rượu bác nhìn thấy có một cái bóng người lướt qua bác. Bác cảm thấy toàn thân lạnh cóng, nhưng rồi bác dụi dụi mắt lắc lắc đầu và tiếp tục bước về chiếc giường. Đặt mình lên giường là bác Tám gáy khò luôn. Đang trong giấc mộng đẹp bác Tám chợt giật mình dậy vì bác nghe có tiếng gì như là bát đĩa đồ vỡ ở gian sau. Khệnh khạng bước xuống gian sau khám xét bác không kiếm ra được manh mối gì cả. Bác trở vào phòng và ngủ tiếp nhưng chưa đầy mấy phút thì bác lại nghe có tiếng động ở gian sau. Kên này thì như là tiếng chân người bước cùng với tiếng xích khua leng keng rất rùng rợn. Toàn thân bác Tám nổi da gà. Bác chợt nghĩ tới điều mà bác không bao giờ muốn nghĩ tới: "có ma!" Bác trùm chăn lên đầu và cố gắng xua đuổi những ý nghĩ sợ sệt đó nhưng bác không thể nào bình tĩnh được. Khi tiếng động kia cứ như đang tiến về phía cửa phòng của bác. Bác muốn lấy lại hết bình tĩnh để bước xuống giường, nhưng toàn thân bác run cầm cập và chân tay như không còn xương để di chuyển. Bác Tám chỉ còn cách xuôi mình cho số mạng an bài. Tiếng bước chân mỗi lúc một gần phòng bác. Bác Tám hồi hộp lo sợ rồi bác nghe tiếng kéo kẹt của cánh cửa nhẹ nhẹ. Tuy trùm chăn cả người nhưng bác Tám có thể cảm giác được là cánh cửa phòng bác đang từ từ hé mở và bước chân kia từ từ tiến về phía chiếc giường của bác. Lúc này thì bác sợ đến cực điểm. Chân tay bác rã rời hai hàm răng bác cũng khua theo tiếng chân kia, tiếng chân càng gần thì hai hàm răng càng đập mạnh. Bác Tám cảm thấy có bàn tay lạnh lẽo đang động tới cái chăn tiếng thở nhẹ nhẹ nơi tai bác và ánh mắt đỏ hoét đang nhìn vào mặt bác. Bác Tám hét to lên nhưng bác bác chẳng nghe được tiếng la của bác. Lúc này thì bác nghĩ là bác sẽ chẳng còn có thể sống được nữa. Bác cảm thấy chiếc chăn được tung lên và một bàn tay to tướng chộp vào người bác. Bác giật bắn người dậy và nhìn thấy người ngồi bên cạnh bác là đứa con của bác.

- Cha nằm ác mộng ha? Đứa con hỏi.

Người bác Tám ướt như chuột lột. Bác nhìn quanh quẩn một hồi và chợt thở phào nhẹ nhõm.

Tuy là chẳng có chuyện gì không may xảy đến nơi bác bác Tám cũng không thể nào phân biệt được là bác thật sự đã nằm mộng hay là bác đã gặp ma. Dầu sao đi nữa thì bác cũng bị chuyện đó ám ảnh suốt cả ngày Rồi chiều lại về bác Tám nhất định là không uống một giọt rượu nào để giữ đầu óc tỉnh táo cho đến tối

Mười giờ mười một giờ rồi mười hai giờ đã 3 tiếng đồng hồ nằm trên giường mà bác Tám không thể nào ru mình vào giấc ngủ được bác cứ trần trọc không yên trong khi thằng con của bác đã yên giấc điệp từ lâu Bác Tám bắt đầu đếm số 1 2 3 với hy vọng là sẽ làm cho giấc ngủ mau đến Khi bác Tám vừa đếm tới 100 thì bác nghe: "Keng keng keng," tiếng kêu phát ra từ nhà sau. Bác Tám nhảy xuống giường, chạy đến cánh cửa và ép tai vào cửa để nghe ngóng; nhưng đã 5 phút qua đi mà mọi sự vẫn im lìm bác Tám trở lại giường; và trong khi bác sửa soạn đặt mình xuống thì bác lại nghe: "Xịch xịch xịch." Bác Tám rùng mình một cái và bắt đầu hồi hộp vì đúng là những tiếng kêu mà bác đã nghe được hồi đêm qua.

Nhắc lại là sau khi chuyện xảy ra đêm qua, bác Tám lúc nào cũng hy vọng là mình đã nằm mơ nhưng giờ nghe những tiếng động này bác Tám khẳng định chuyện đêm qua là sự thật để chắc ăn bác Tám nhéo vào má một cái thật mạnh, "Ouch!" Bác Tám la thầm Tim bác Tám bắt đầu đập mạnh và mồ hôi bắt đầu toát ra. Bác Tám cầm cây gậy lên lấy hết bình tĩnh bước tới cánh cửa phòng. Tiếng "xịch xịch xịch" đột nhiên lặng bặt đi bác Tám từ từ mở cánh cửa bước ra ngoài rồi từ từ bước xuống gian nhà sau. Trong lúc bác đang hồi hộp thì "vù" một vật gì bay về phía bác Bác Tám giơ cây gậy lên và lấy hết sức đập mạnh vào vật đó "Meo! meo! meo!" bác Tám nhảy về phía sau "Thì ra là con mèo " bác Tám thở hắt ra, bỏ cây gậy xuống và lấy hai tay xoa xoa ngực

Quan sát một hồi không thấy có gì lạ bác Tám quay trở lại phòng ngủ Vừa chân trước chân sau bước vào bác Tám giật bắn người và lùi lại vì chiếc giường của bác đã được dựng đứng lên Trong lúc bác Tám còn đang hốt hoảng thì chiếc giường kia bắt đầu xoay xoay vòng vòng. Bác Tám sợ quá cầm đầu chạy qua phòng thằng con trai của bác

Mở cửa phòng đưa con trai, bác Tám vội vã chạy đến chiếc giường để đánh thức thằng con trai dậy Nhưng khi bác Tám chạy đến chiếc giường thì một khuôn mặt xanh lè với những nốt rỗ đỏ hoét xoay lại ngó bác Bác Tám vì quá hoảng đã xoay mình chạy thẳng xuống nhà dưới Sau khi lấy lại bình tĩnh, bác quyết định vào cứu thằng con trai. Bác nhặt cây gậy lên và từ từ bước lên nhà trên Lấy hết sức bác bước tới gần chiếc giường thằng con trai. Bác từ từ giơ chiếc gậy lên nhưng bác chột ngưng lại vì giờ trên giường chỉ còn thằng con trai của bác đang say mê trong giấc ngủ Bác đánh thức thằng con và kéo nó chạy ra khỏi nhà

Đêm nay hai cha bác Tám nằm ngủ trên vỉa hè của một người hàng xóm Tuy khí trời lạnh lẽo nhưng bác Tám thấy người bác còn ấm hơn ngủ trong căn nhà của bác